

[Landbrugsministeren.]

huske, at det er meget vanskeligt at skaffe de tilstrækkelige Bevillinger til Veje til alle de Sager, man i og for sig kunde ønske at gennemføre. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen gav Udtryk for, at han var villig til for sit Vedkommende at være med til at stille fornødne Midler til dette Formaal til Raadighed, hvorimod det ærede Medlem Hr. Nørskov havde den modsatte Opfattelse, idet han længere hen i sin Tale krævede en Nedsættelse af Skatterne for Landbrugets Vedkommende. Det vil altsaa sige, at han i det ene Øjeblik kræver forøgede Udgifter for Statskassen og i det andet Øjeblik kræver formindskede Indtægter. Hvorledes det skal være muligt at efterkomme begge Dele, forstaar jeg ikke, og det ærede Medlem gav ikke nogen Forklaring derpaa.

Det ærede Medlem Hr. Lorentzen henstillede til mig paa Spalte 467—68, om der ikke vilde være Mulighed for at yde Tilskud til de Sønderjyder, som var blevet ramt saa haardt af Tørken i Sommer. Det er ejendommeligt, saa mange Krav der fremsættes om forskellige Tilskud til Landbrugere af den ene eller den anden Grund, og det er jo i Virkeligheden saa kort Tid efter, at man fra det samme Partis Side har afvist Tilskud af anden Form, fordi man betegede det som Almisse. Jeg har noget ondt ved at se Forskellen mellem det Krav, der her stilles, og det, man kræver paa mange andre Punkter, og det, man har afvist, idet man betegede det som Almisse.

Af rent saglige Grunde vil jeg finde det meget betænkeligt at gaa med til en saadan Bevilling, for vi ved alle sammen, der sidder i denne Sal, at der hvert Aar indkommer Andragender til Rigsdag og Regering om at yde Tilskud til Landmænd, som er blevet ramt af en eller anden Naturkatastrofe, det være sig Haglvejr eller Skybrud eller som i dette Tilfælde Tørke. Hvis man gaar ind paa Bevillinger af den Beskaffenhed, vilde man sikkert hvert eneste Aar fra Landbrugets Side blive bombarderet med Andragender om Tilskud i betydeligt Omfang og lige saa berettigede som i dette Tilfælde. Og jeg kunde godt tænke mig, at det ikke vilde vare ret længe, før man ogsaa fra den anden Side, i andre Erhverv og andre Samfundsklasser, vilde finde det berettiget, at man ydede dem Tilskud i lignende Omfang, naar de var blevet ramt af en eller anden Katastrofe, og det vilde i saa Tilfælde heller ikke være let at afvise saadanne Anmodninger.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen rettede en Opfordring til mig paa Spalte 471—72 om en Forhøjelse af Tilskuddet til Kaninavl. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg meget gerne vilde være med til en saadan Forhøjelse, hvis jeg syntes, det var forsvarligt, og hvis vi havde Penge nok; men jeg maa sige til det ærede Medlem, at selv om der nu i Øjeblikket er ligesom en Opgang i Kaninavl, og vist ogsaa en rimelig Opgang, saa er det slet ikke sikkert, at denne er holdbar. I en Situation, hvor man ude i de store Lande gennemfører Begrænsning af Indførselen, Selvforsyning i stort Omfang o. s. v., vil Resultatet af disse Foranstaltninger blive, at der bliver en Chance for saadanne enkelte Produktioner i et Omfang, som man ikke tidligere har kendt, og det vil derfor være noget farligt, hvis man giver efter for saadanne øjeblikkelige Chancer og forcerer Produktionen alt for stærkt. Det er en Betænkelighed, som jeg vil fremføre. Det gælder i al Almindelighed, og det gælder i alt Fald, hvis man gaar til en Forøgelse paa dette Omraade. Det maatte i alt Fald undersøges, hvorledes det ligger med de Chancer, om det kan holde, og om der er Chancer for, at det overhovedet er forsvarligt. Men jeg ser, som sagt, meget vel, at der for Tiden vil være nogen Rimelighed i at yde et Tilskud, og jeg skal overveje, om der skulde være Mulighed for en Forhøjelse. Jeg vilde dog paa Forhaand udtale de Betænkeligheder, jeg her har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Strøm rettede, paa Spalte 475—77, en indstændig Henstilling til mig, om at søge fremmet Afvandsforholdene ved Limfjorden, og en Række andre Talere har været inde paa det samme Spørgsmaal. Jeg forstaar altsaa, at det er et Spørgsmaal, som interesserer vide Kredse, mange Mennesker, fordi det jo har meget stor Betydning for Landbruget og maaske ogsaa for Fiskeriet, og et stort Beskæftigelsesspørgsmaal er det ogsaa, naar der er Tale om en saa overordentlig stor Afvanding, som der her er Tale om.

Jeg skal sige til det ærede Medlem og til andre ærede Medlemmer, at jeg har modtaget en Række Henvendelser fra forskellig Side om Nedsættelse af en fælles Landvæsenskommission til Fremme af hele Planen, men jeg har ogsaa samtidig faaet en Henvendelse om Nedsættelse af en lokal Landvæsenskommission for en Del af Inddæmningen ved Øland og Attrup. Jeg tør ikke udtale mig her i Øjeblikket om, hvilket der er det rigtige, om man skal tage hele Planen op eller nøjes med den mindre Plan. Jeg har derfor ogsaa sendt disse for-